

Posudek bakalářské práce

Lucie Konířové

Cultural Centre, Oslo

zpracovanou v letním semestru 2019/ 2020

Zadání bakalářské práce

Oslo je příkladem skvělé rovnováhy mezi architekturou a přírodou, nově realizované ikonické stavby Muzea moderního umění Astrup Fearnley (Renzo Piano) a Opery (Snohetta) na nábřeží přinášejí do vztahu mezi architekturou a vodní plochou nový impuls. Pro návrh Oslo Cultural Centre byla vybrána parcela v historickém prostředí nábřeží, stavba má zahrnovat auditorium, knihovnu, prostory pro výstavy a workshopy, café a servisní prostory. Práce je vypsána ve smyslu mezinárodní studentské soutěže, má mimo jiné prověřit začlenění výběžku Vippetangen do projektu obnovy nábřeží a možnosti zadané parcely ve vztahu k napojení na vznikající přístavní promenádu.

Komentář k řešení

Bakalářka navštívila místo v rámci studijní cesty, v analytické části si všimá oranžových věží, které mapují významné body nábřežní promenády, výška věží symbolizuje významnost místa. Nejbližší body promenády je věž 8 Vippetangen mezi silem a rybím trhem v těsné blízkosti parcely, věž 9 Langkaia označuje návazné místo přístaviště trajektu.

Koncept centra bakalářka představuje jako objekt s téměř trojúhelníkovou zastavěnou plochou se stoupající rampovitou pochozí střechou s výhledy, jednotlivé strany představují základní směry výhledů- severovýchodní na Grand Operu, jižní na Oslofjord a severozápadní na pevnost Akershus, jednu z prvních staveb na ostrohu Vippetangen ze 14.století založenou králem Hakonem V. Jako podpůrné argumenty zvoleného tvaru autorka uvádí ochranu před hlukem z dopravy aut příjezdějících k trajektu u pevné nejvyšší fasády na západě, dále vnitřní trojúhelníkové klidové exteriérové atrium v centru dispozice, propojené s foyerem, včetně relaxace návštěvníků na stoupající střeše domu.

Stavební program soutěže nepočítá s parkováním osobních automobilů, pravděpodobně se předpokládá parkování v přilehlých částech, případně doprava městskou autobusovou dopravou, zastávka je v jižní části lokality proti památkově chráněnému silu.

Urbanistické řešení práce s uvolněním jižní vstupní části je v pořádku, očekával bych adekvátní přístup pěších k možné panoramatické vyhlídce ze stoupající střechy objektu, dvoumetrový

chodník situaci příliš neulehčuje stejně jako chybějící přístup přes komunikaci Vippetangkaia. Hlavní důvod vidím v ne zcela korektních podkladech, předkládaná dvoupruhová okružní komunikace je nakreslená se šířkou 12,0 m, chybí odstavný parkovací pruh, pás stromů i chodník v rámci této šířky- přesto si stávající stav mohla bakalářka dle internetových zdrojů doplnit.

Ve funkčním určení jednotlivých podlaží dává bakalářka přednost lokalizaci vstupu do auditoria včetně foyeru a výstavních prostor do parteru, potřebné servisní prostory- šatna a toalety pro celý objekt jsou situovány v suterénu, kanceláře a ateliéry v 1.patře, knihovnu v rámci svého stoupajícího konceptu umísťuje nad auditorium.

Každá část trojúhelníka stoupající střešní rampy má svébytný charakter, autorka jej dokládá nepříliš průkazně v exteriérové vizualizaci.

Konstrukční část řešení se omezuje na jeden formát A3 s popisem, přesto jsou všechny základní konstrukce staticky určeny.

Materiálové řešení objektu předpokládá bakalářka v kamenném obkladu, druh kamene je místní Larvická žula v odstínu Emerald Pearl a kombinaci leštěných a zdrsňených kamenných lamel. Přesto, že některé vizualizace nejsou příliš průkazné, celková architektonická interpretace je na dobré úrovni.

Hodnocení

Práce bakalářky Lucie Konířové je zpracována ve slušném standardu, obsahuje všechny náležitosti, práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou

C- velmi dobře

V Liberci, 21.5. 2019

doc. Ing. arch. Jiří Buček
vedoucí bakalářské práce

